

Sygn. akt: I C 91/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Chruszczewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Bliźnicka

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2016 roku

sprawy z powództwa K. H.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki K. H. kwotę 8 620,00 zł (osiem tysięcy sześćset dwadzieścia złotych), z ustawowymi odsetkami od dnia 25 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty.
- w pozostałym zakresie powództwo oddala.
- kosztami postępowania w sprawie obciąża pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W..
- zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki K. H. kwotę 1 908,00 zł (jeden tysiąc dziewięćset osiem złotych), tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu, w tym kwotę 1 200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 91/15

UZASADNIENIE

Powódka K. H. pierwotnie wystąpiła z pozwem przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zasądzenie od tego pozwanego na jej rzecz kwoty 8 500,00 zł, z ustawowymi odsetkami od dnia 25 stycznia 2012 roku, do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, na skutek wypadku jakiemu uległa ona w dniu 7 listopada 2011 roku. Powódka K. H. wystąpiła także o zasądzenie na jej rzecz od tego pozwanego kwoty 120,00 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów przejazdów do placówek medycznych, z ustawowymi odsetkami od dnia 25 stycznia 2012 roku, do dnia zapłaty.

W toku procesu powódka K. H. rozszerzyła roszczenie o zadośćuczynienie do kwoty 16 500,00 zł.

Pozwany - (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie w całości powództwa K. H..

Sąd ustalił:

Powódka K. H. w dniu 7 listopada 2011 roku uległa wypadkowi. Jadąc jako pasażer samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) doznała obrażeń ciała w wypadku komunikacyjnym bowiem kierująca tym samochodem M. H. nie dostosowała prędkości do warunków atmosferycznych, w wyniku czego utraciła panowanie nad pojazdem, wjechała do rowu a następnie uderzyła w drzewo.

Na skutek tego wypadku powódka K. H. doznała rozległej rany uda prawego o wymiarach 13 cm x 2 cm, która po wypadku była zabrudzona ziemią.

Po wypadku powódka K. H. została przewieziona na Oddział Chirurgiczny Szpitala (...) w G. gdzie przebywała do dnia 9 listopada 2011 roku. W trakcie pobytu w szpitalu wykonano szycie rany uda prawego. Wypisana ze szpitala powódka K. H. leczyła się ambulatoryjnie opatrunkami przez okres około jednego miesiąca. Leczenie ambulatoryjne skomplikował stan zapalny i ropienie rany. W efekcie tego na prawym udzie powódki powstała sporych rozmiarów szpecąca blizna.

Obecnie uraz doznany w wypadku przez został wygojony ale na prawym udzie powódki K. H. pozostała szpecąca blizna. Z tego powodu powódka K. H. odczuwa znaczny dyskomfort psychiczny i ma zaniżoną samoocenę co do swojej atrakcyjności.

Biegły M. S. określił długotrwały uszczerbek, w zakresie zdrowia powódki K. H., jakiego doznała ona na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 7 listopada 2011 roku na 9 %.

Pojazd sprawcy wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów w (...) S.A. z siedzibą w W..

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. przyjął na siebie odpowiedzialność za skutki tego wypadku drogowego i wypłacił już powódce K. H. tytułem zadośćuczynienia kwotę 1 500,00 złotych.

/ dowód: niesporne oraz dokumenty k. 13 – 23, opinia biegłego M. S. k. 57 – 59 oraz zeznania powódki K. H. k. 79 /

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo K. H. jest uzasadnione co do zasady zgłoszonych przez nią roszczeń, w oparciu o przepisy art. 445 § 1 k.c. i 444 § 1 k.c.

Okoliczności zaistnienia wypadku z dnia 7 listopada 2011 roku jak i zakres obrażeń jakie odniosła na skutek tego wypadku powódka K. H. zasadniczo nie są sporne.

Ubezpieczyciel - (...) S.A. z siedzibą w W. przyjął co do zasady odpowiedzialność za to zdarzenie i wypłacił już na rzecz powódki K. H. kwotę 1 500,00 zł, tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez nią krzywdę.

(...) S.A. z siedzibą w W. odpowiada za krzywdę wobec powódki K. H. jako dłużnik, na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zawartej z właścicielem samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), który to pojazd spowodował wypadek komunikacyjny w dniu 7 listopada 2011 roku./art. 822 k.c./

Dlatego też w oparciu o przeprowadzone ustalenia postępowania dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że po przyjęciu przez ubezpieczyciela co do zasady odpowiedzialność za to zdarzenie, wypłacenie na rzecz powódki K. H. kwoty 1 500,00 zł, jako zadośćuczynienia za doznaną przez nią krzywdę, było dla niej, jako pokrzywdzonej tym wypadkiem, rażąco krzywdzące.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że powódce K. H. należne jest pełne zadośćuczynienie pieniężne za doznaną tym zdarzeniem krzywdę, dlatego też Sąd zasądził na jej rzecz stosowne świadczenie pieniężne.

Należy w tym miejscu podkreślić, że wypadek z dnia 7 listopada 2011 roku bardzo negatywnie wpłynął na życie powódki K. H..

Na skutek tego wypadku powódka K. H. doznała rozległej rany uda prawego o wymiarach 13 cm x 2 cm, która po wypadku była zabrudzona ziemią.

Na Oddziale Chirurgicznym Szpitala (...) w G. powódka K. H. przebywała od dnia wypadku do dnia 9 listopada 2011 roku. W trakcie pobytu w szpitalu wykonano szycie rany uda prawego. Powódka K. H. wypisana ze szpitala leczyła się ambulatoryjnie opatrunkami przez okres około jednego miesiąca, dojeżdżając z miejsca swojego zamieszkania w N. do G.. Leczenie ambulatoryjne skomplikował stan zapalny i ropienie rany. W efekcie tego na prawym udzie powódki powstała sporych rozmiarów szpecąca blizna.

Uraz doznany w wypadku przez powódkę K. H. został wygojony ale na prawym udzie pozostała szpecąca blizna. Z tego powodu powódka K. H. odczuwa znaczny dyskomfort psychiczny i ma zaniżoną samoocenę co do swojej atrakcyjności.

Biegły M. S. określił długotrwały uszczerbek, w zakresie zdrowia powódki K. H., jakiego doznała ona na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 7 listopada 2011 roku na 9 %.

Naprawienie krzywdy doznanej na skutek zaistniałego wypadku może polegać na przyznaniu pokrzywdzonemu odpowiedniej sumy pieniężnej, która winna mu to wynagrodzić, nie będąc jednocześnie źródłem jego nadmiernego wzbogacenia.

Kwoty „odpowiedniej” ze względu na istotę krzywdy, nie da się wyliczyć w sposób ścisły, matematyczny, a skoro tak, to ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno się opierać jedynie na obiektywnych kryteriach.

Ma ona mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jej wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy oraz winna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Uwzględniając powyższe ustalenia i rozważania Sąd uznał, że stosownym dodatkowym zadośćuczynieniem dla powódki K. H. będzie kwota 8 500,00 zł.

Dlatego też w oparciu o przepis 445 § 1 k.c. Sąd, według swej oceny, zasądził na rzecz powódki K. H. od pozwanego ubezpieczyciela kwotę 8 500,00 zł, tytułem kwoty należnego uzupełniającego zadośćuczynienia.

Zdaniem Sądu kwota 8 500,00 zł przyznana powódce K. H. jako zadośćuczynienie za krzywdę doznaną, na skutek wypadku z dnia 7 listopada 2011 roku, jest adekwatne do rozmiaru doznanej przez nią krzywdy oraz stopnia natężenia jej cierpień fizycznych i psychicznych.

Za zasadne uznał Sąd na podstawie przepisu art. 444 § 1 k. c. roszczenie powódki K. H. o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego ubezpieczyciela kwoty 120,00 zł, jako zwrot poniesionych kosztów przejazdów do placówek medycznych, co wykazane zostało złożonym przez nią oświadczeniem.

Łącznie zasądził Sąd na rzecz powódki K. H. kwotę 8 620,00 zł.

Datę wymagalności należności odsetkowych od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia i zwrotu poniesionych kosztów, określił Sąd w oparciu o przepis art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Sąd oddalił zgłoszone przez powódkę K. H. roszczenie, ponad zasądzoną w wyroku kwotę zadośćuczynienia uznając, iż wobec ustaleń postępowania dowodowego jest ono bezzasadne i wygórowane.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania uzasadnione jest treścią przepisów art.100 k.p.c. oraz art.108 k.p.c.